

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 65. Molinæus in carcerem coniectus, ac postea Regis jussu liberatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

Sæcnl. XVI.
A. C. 1564.

tim causas, ob quas Synodum esse nul-
lam arbitrabatur, recensabat, simul-
que adducebat rationes, quibus suam
opinionem stabilire nitebatur. Porro
hanc consultationem Antonio Cruic
nuncupatam Molinæus eodem anno,
absque tamen Regis privilegio Lugdu-
nensibus literis excudi curabat.

§. LXV.

*Molinæus in carcerem conjectus, ac
postea Regis jussu liberatus.*

Thuan. l. c.

Hic Zelus (*) Molinæo funestus acci-
dit; quippe Synodi fautores plura,
eaque sat adversa negotia eidem facesse-
bant: præprimis autem ad Parisiensem
Curiam citatus juxta juris præscripta
in pleno Patrum confessu circa librum
eidem adscriptum interrogatur, ubi hic
se illius auctorem, atque a se Lugduni
typis mandatum fuisse fatetur: mox
ergo percepta hac confessione in carce-
rem conjicitur, utpote perverse de Re-
ligione sentiens, ac libello suo seditionem
conflare intentus. Postea omnia
ejus scripta in indicem rediguntur, cum-
ctisque Typographis, & Bibliopolis pro-
hibetur, ne ejus librum, aut vendant,
aut divulgent. Sub idem tempus Rex
acce-

(*) An hic Zelus secundum Deum fuerit
Catholici Lectoris judicio relinquo.

Sæcul XVI.
A. C. 1564.

acceptis Parisini Senatus literis hanc in rem scriptis, Molinæum carceri datum fuisse, ratum quidem habebat, verum mox die vigesima quinta Maji, seu juxta alios vigesima prima Junii Regio diplomate Parisiensi Curia præcipiebat, ut Molinæum liberum dimitteret, (*) ea tamen lege, ne deinceps quid absque Regis

(*) Cur Rex, seu potius ejus Aulici Regi adhuc puero pro arbitrio dominantes Molinæum libertati asseruerint, causam assignat Spondanus hoc anno num. 6. sequentibus verbis notatu dignis: Fuerat Molinæus ob epistolam ad Regem scriptam pro Romani Pontificis auctoritate convellenda, & Regia in Pontificiæ præjudicium asserenda, contra quam, ut ipse jactanter scribit, Cardinales, Sorbonicæ, Senatus Parisiensis Parlementeus, fiscales, seu regales Procuratores, & Advocati multum institerunt, ut se libro ejus eradere-
tur, sed incassum, quod homo cervicosus, & arrogantia corruptus, abjecto tot, ac tantorum virorum judicio, & intercessione maluerit, postquam diu, multumque propterea exagitatus fuisset, in exilium abire in Germaniam, quam eorum monitis obtemperare: cumque iterum rediisset juri publico staturus, celerius rursam fugere, atque in Germaniam sese proripere: unde postea a Connestabili Mo-
moran-

Sæcul. XVI. A.C. 1564 Regis licentia in vulgus ederet. Por-
recto hoc diplomate decimo quinto post
die edictum emanabat, vi cuius Molinæus libertati restitutus est, ita tamen,

morantio revocatus fuit. Istiusmodi homines, dummodo possint Josiæ, & Ezechiæ Regum Judæ, & Constantini, Justiniani, Caroli Magni, Ludovici pii, aliorumque ejus generis inclytorum Regum, & Imperatorum exempla proferre, qui aliquas leges, & Constitutiones de rebus Ecclesiasticis ediderint; mox ea omnia tanquam solis Principibus debita, Pontificibus penitus interdicta volunt, vix ut eis pro singulari beneficio relinquunt, ut ceteris Episcopis pares esse possint: moxque unacum ipsis ceteros omnes Episcopos mancipia Principum constituent, ad id solummodo institutos, ut eorum decreta executioni mandent; minime considerantes, quantum honoris, & auctoritatis iidem ipsi Principes Pontificibus, & Episcopis tunc existentibus detulerint: quis autem magis peccare censendus; an illi, qui, quæ Dei sunt, Cæsari tribuant, an vero id, quæ Cæsaris, Deo? habent profecto factis & Pontifices, & Reges, quod gerant in officiis, & muneribus suis, si justam rationem villicationis suæ reddere supremo Domino velint, absque eo, quod sese alteri alterorum ministeriis immisceant, quorum utrorum-
que

Sæcul. XVI.
A.C. 1564.

ut in suis ædibus tanquam in custodia remaneret, postea autem plena fruere-
tur libertate: quinimo testatur Thua-
nus, quod Rex eodem suo diplomate
*hujus rei cognitionem Senatui Parisiensi in-
terdixerit, eamque ad suum Consilium,
ut ibidem dijudicaretur, evocaverit. (*)*

§. LXVI.

*Alia ejusdem Molinæi consultatio circa
electionem Petri Crequii ad Am-
bianum Episcopatum.*

Idem

que munus, & auctoritatem. cum interpre-
taretur olim S. Isidorus, scribebat, sub Reli-
gionis disciplina sæculi potestates subjectas
esse: & quamvis culmine Regni sint præditæ,
vinculo tamen fidei teneri adstrictas, ut &
fidem Christi suis legibus prædicent, & ipsam
fidei prædicationem moribus bonis conservent:
Principes sæculi nonnunquam intra Ecclesiam
potestatis adeptæ culmina tenere, ut per ean-
dem potestatem disciplinam Ecclesiasticam
muniant: ceterum intra Ecclesiam potestates
necessarias non esse, nisi ut id, quod non
prævalet Sacerdos efficere per doctrinæ ser-
monem, potestas hoc imperet per disciplinæ
terrorem.

(*) De hac evocatione Thuanus nihil re-
censet.